

jila, svoj dober kruh zgubijo. Ti res svoje koristi ne opazijo, da po boljših potih leži svoje pridelke pospravijo, in katerih jim pomanjkuje, od drugod dobijo. Pa vendar ne smemo pozabiti, da železnice industriji le te koristijo, kedar so v resnici se po potrebi nastrojile, pa netako da so glavno le vojništvu namenjene, da eno trdujavo z drugo zvežujejo itd.

3. Razmišljavati nam je zdaj pravila, po katerih se zamenjvanje revnati ima. Kakor smo že omenili, nikdo si ne more vsega sam načiniti, temoč vsakdo se le z enim posebnim poslovanjem z dobrim vspehom pečati more; pa pri tem ko si človek eno posebno stvar načini, potrebuje sto različnih drugih, tedaj vse druge si ima po zamenjivanju priskrbeti: zamenjvanje je zato za našo srečo tolike potrebe kakor izdelovanje izdelkov samih. Pa brez zamenjivanja bi bilo tudi le malo izdelovanja; pri tem da se vsakdo le z enim pojedinim poslovanjem peča mu je to tudi mnogo bolj plodno in na večji dobiček: zamore si tim več drugih mu potrebnih stvari zameniti.

(Dalje prihodnjič.)

Pod Lipo.

Podučivni in vgodni pogovori.

Iglič in Debelko (*se sprehajata po lepem Ljubomirovem vrtu*).

Iglič. Ali že veste, da je konkordat general?

Debelko. Hodite vi z vašimi čenčarijami, ali ne veste nič pametnejšega govoriti?

Iglič. Čenčarije so, ali smešne so vendar, in to me vsikdar malo razveseli. Samo poslušajte, kako piše „Primorec“ o tem. „Gospoda O. iz C. hlapec se pelje po cesti, na kateri so streljali. Konj se je plašil in hlapec reče jednemu izmed streljačev: Kaj šment mi plašite konje z streljanjem? Čemu pa streljate? — „Kdo pa je bil Konkordat?“ I jaz ne vem, pa mislim, da je moral biti general, ker neki samo tem streljajo, kedar jih zagrebajo“.

Debelko. Šaljivo je to res, in take stvari radi čujemo tudi zdaj, če so ravno zlo žalostni časi za nas Slované. — Zdaj pa hodiva hitro k mizi, da nič ne zamudiva, ker Ljubomir je z drugimi že tam in kakor sem čul, bo nam danes spet nekoliko politike razlagal. (*Podasta se hitro k društvu.*)

Ljubomir. O čem bomo danes govorili?

Semenko. To vi sami določite, saj vi naj bolj veste, kar nam je naj bolj potrebno znati.

Ljubomir. Vsaki ima pravico svojo željo izreči, kar bi naj rajši vedel. Prosim vas tedaj le povejte mi, kaj velite, da vam bodem razlagal.

Iglič. Jaz bi naj rajši vedel ali bode res vojska ali ne, ta teden spet časniki mnogo o njej govorijo.

Ljubomir. Če bo, je samo jeden človek tega kriv.

Zalec. Bismark!

Ljubomir. Celo ne, temoč Napoleon. Stvar je celo prosta. Bismark ga je pred dvema letoma speljal na led, in je napravil veliko Prusko. To speljanje na led in velika Pruska leži Napoleonu strašno v želodu in zatoraj bi zlo rad Prusko prijel in se tako spet izplaval. Napoleon vendar prav dobro zna, da Pruska ne bo sama, če jo on pograbi, in zatoraj se boji vojsko soper njo podignoti, ker Napoleon, ki že ima Meksiko na svoji slabi vesti, ve dobro, da ne sme nobene bitve več zgubiti, če noče iti rakom zvižgat. Vroča želja do vojske in spet strah, da bi morebiti bitvo zgubil, čini, da se politika v Parizu zmirom sem ter tje maja in vsak dan druge glase prinaša; danes trobi vojsko zjutra spet mir in tako celo Evropo vedno nepokoja. Danas puše minister vojaštva strašno v vojno trobento in rožlja s sabljo, zjutra dojde spet drugi minister in govori pri kakošni priložnosti o miru; to pa so samo komedije, tako govorjenje zapovedava cesar, in ministri niso pri tem kaj drugega, kakor samo govorna troba, ktera govori, kar v njo puše Napoleon. Cesar Napoleon ne ve kako bi se naj bolj vlegel in zatoraj se vsako uro obrne, naj pa se obrne kamor se koli hoče, vsikdar leži slabo, ker je zlo bolen, prav za prav ne on, temoč njegovo cesarstvo. Ne smemo se zatoraj preveč veseliti, če čujemo od onod mirne glase; ker toliko je gotovo, da se v Parizu in Berlinu vsa mogoča pripravljajo za vojsko; da pa se te priprave zastoj ne delajo je tudi gotovo, Napoleon bo primoran enkrat vdariti, pita se samo kedaj, morebiti tedaj, kedar bo vso svojo vojsko z puškami na iglo oborožil in zadosti denarja za vojsko imel; posojilo ima že pred dvermi. Mi-

nister je sicer zagotavjal, da je posojilo potrebno, da se napravijo dobre sosesnje poti in ceste, mogoče je, verjetno vendar celo ne.

Semenko. Ali ni bilo govorjenje, o občni razorožbi kako pa je tedaj s to?

Ljubomir. Na razorožbo skoraj niti ni misliti. Ruska vlada je res francosko pitala ali nima nobene vojne misli za seboj, naj začne ona prva razoroževati in druge vlade bodo gotovo jo posnemale. —

Zalec. No, in kaj je Napoleon na to odgovoril.

Ljubomir. Na to, so Napoleonovi časniki mnogo odgorili in v kratkem se vendar vsi jihovi odgovori lahko skupčijo v sledeče besede: „Prepir se nahaja, tedaj morajo biti tudi vojaki zmirom na nogah“. — Napoleon govori zmirom, kakor da bi se Francoski žugalo in kakor da bi bila ravnovaga evropejska zmešana. To je vendar samo laž in hlimba. Dobro zatoraj o tem piše neki Dunajski časnik: „v Evropi se ne nahaja nobena vlada, ktera bi hotela Francoski žugati ali se ž njo vojevati“.

Semenko. Morali še bomo tedaj čakati, kaj bosta Napoleon in Bismark izkovala.

Ljubomir. Drugega tudi storiti ne moremo, časa vendar k temu ne bomo več dosti imeli, ker mir je celo ne zagotovljen; mogoče sicer je, da še letos vse ostane, kakor je, ali pa bo tudi drugo leto vse pri miru ostalo, je zlo dvomljivo. — Za danes naj bo zadosti.

Dopisi.

Iz Maribora. Slavnost pokladanja temeljnega kamena narodnemu českemu gledišču se bo dne 16. t. m. v Pragi sijajno obhajala. Tukajšni Slovani se hočemo tej slavnosti duhom vdeležiti in zato se zberemo v naši čitavnici, da se spominjamo imenitnega blagodana vrlih naših bratov Čehov po naših okolščinah in razmerah pri dostojni večerni veselici, ki se začne ob 8. zvečer in h kateri se vabijo vsi člani čitavnice. Predsedništvo.

Iz goruje Ložnice pri slov. Bistrici 1868.

Dragi slovenski kmetje! Ker je zdaj čas sejati semenje, vas spet opominjam sejte le samo dobro dozrjeno, črstvo in čisto seme, brez vsake šlote in vsakega smetja. Semenje, ktero rade na njivah živali pobirajo, se mora malo z vodo pomočiti, v kateri se spusti malo petrolija. Pšenica se mora pred sajatvo s vročim pepelom pomešati. Turšica, buče (tikve), in krastavce je dobro pred sajatvo malo namočiti in v toplem mestu scimiti, ker po tem hitreje in lepše rastejo.

Tako ravnajte s semenjem, dragi slov. kmetje, saj vam ne bo mnogo truda prizadelo, haska pa vam bo gotovo mnogo prineslo, česar sem se po mnogoletnih lastnih skušnjah zadosti prepričal.

Ve slovenske deklice pa plejte prav marljivo žita, saj vam v spodbodo pravi pesmica: „Na Slovenskem lepšega in boljšega zrna ni, kak je pšenica; — pa tudi čednejšega ženstva ni, kak je slovenska deklica!“ —

Ne vzemite mi za zlo, predragi Slovenci in Slovenke, saj sem vam pisal te vrstice le v poduk k umnemu gospodarstvu in iz prepričanja, da bo vse za vaše dobro.

Zdaj pa še vam oznamim, kako težo ima zrnje v našem Pohorskem kraju.

Pšenica	vaga	85 do 98	funtov
Rž	"	86 "	90 "
Turšica	"	82 "	85 "
Ajda	"	63 "	67 "
Ječmen	"	70 "	74 "
Oves	"	46 "	54 "
Proso	"	77 "	83 "
Srakonoga	"	48 "	46 " vagan.

Naj lepša in naj težjša pšenica se nahaja, po moji lastni skušnji v Keblu, Tinji, st. Martinu t. j. v srednjih Pohorskih krajih. Moke se napravi iz centa pšenice 70 do 76 funtov.

Jož. Stepišnik,
mlinar.

Politični ogled.

Iz državnega zbora. Minister Giskra je podal zbornici postavino osnovo o neposrednih volitvah v državni zbor. Zbornica je besedovala o pogodbi s ogerskim ministerstvom, naj se oskrbuje solno samotržje. Sprejel se je